

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

22. december 2014

Besvarelse af spørgsmål 75 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 24. november 2014 efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I forlængelse af samråd den 20. november 2014 om regeringens politik på teleområdet, ERU alm. del – samrådssp. A, bedes ministeren redegøre for, om den løsning, med omkostninger for branchen til følge, der blev valgt i forbindelse med Skyline netværkets konkurs i 2012, kendes fra andre lande samt svare på, om ministeren har kendskab til eksempler i øvrigt indenfor telebranchen, hvor der stilles nogle særlige krav i Danmark, som ikke stilles i andre lande, og som medfører omkostninger for branchen?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Som konsekvens af Skylines konkurs blev den såkaldte Bredbåndsgarantiordning etableret i 2013 gennem en ændring af teleloven. Bredbåndsgarantiordningen giver, såfremt der iværksættes nøddrift, forbrugere og virksomheder op til 30 dage til at finde en ny bredbåndsudbyder, hvis deres udbyder går konkurs eller tages under rekonstruktion, så de ikke risikerer at stå uden bredbåndsforbindelse fra den ene dag til den anden. Nøddriften skal finansieres af telebranchen. Der har ikke siden lovændringen været iværksat nøddrift, og derfor har denne ordning til dato ikke været forbundet med omkostninger for branchen.

Jeg kan oplyse, at der i Norge eksisterer en lignende ordning, hvor Samferdselsdepartementet har mulighed for at pålægge en bredbåndsudbyder eller en udbyders konkursbo at fortsætte driften i særlige tilfælde. Bestemmelsen er hjemlet i den norske lov om elektronisk kommunikation.

Erhvervsstyrelsen har oplyst, at de danske regler om en maksimal bindingsperiode på 6 måneder, der blev indført i 1996, er et eksempel, hvor de danske krav adskiller sig fra andre EU-landes krav, herunder også i de andre nordiske lande, som typisk er 12-24 måneder. Flere teleselskaber er af den opfattelse, at den kortere danske bindingsperiode svækker deres muligheder for at planlægge deres investeringer. Overfor dette står imidlertid, at en bindingsperiode på 6 måneder fremmer forbrugernes mobilitet og valgfrihed samt konkurrencen om kunder i detailleret.

Regeringen har med mandat fra Folketingets Europaudvalg tidligere i år, lagt vægt på at sikre, at EU's kommende Telekompakte ikke står i vejen for de danske regler for bindingsperioder, hvilket også forventes at blive udfaldet af forhandlingerne. Bindingsperioden på teleområdet er i øvrigt

på linje med forbrugerftalelovens generelle regel om maksimal binding på 6 måneder i aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser.

Jeg kan oplyse, at regeringen den 9. december 2014 fremlagde Vækstplan for digitalisering i Danmark, der indeholder flere initiativer, der understøtter telebranchen, fx vil regeringen i 2020 frigøre 700 MHz-frekvensbåndet til mobilt bredbånd. Det vil give selskaberne forbedret mulighed for at investere i udrulning af mobilt bredbånd.